

"גם כן תרבות"

תמלול ראיון רדיו עם גואל פינטו על היצירה "ישנה" שהוצגה בתערוכה בנהריה בגלריה ימה במסגרת "השעות הקטנות" באוצרותה של מאיה פרת מתנועת תרבות.

גואל: אל הנושא הבא שלנו: "ישנה" יצירה של הציירת מרב סודאי הוצגה ב מסגרת "השעות הקטנות". תערוכה שהוצגה במרחב הציבורי בפסאז' ליד התחנה המרכזית בנהריה. היצירה עירום נשי במרכז הועלמה, איש אינו יודע על ידי מי ולהיכן. זאת לא פעם ראשונה שהיצירה של האמנית מרב סודאי נעלמת, אם אפשר לקרא לזה ככה, כך היה גם ביצירה אחרת שלה שהוצגה בבית האמנים בת"א אז, גם יצירת עירום שלה, פשוט כוסתה. מרב סודאי בוקר טוב

מרב: בוקר טוב גואל

גואל: מה ביצירות שלך מוציא את כל הפעולות האלה מהאנשים?

מרב: צוחקת קצת, אמממ, אתה יודע, את זה צריך לשאול את האנשים שעשו את המעשים האלו, אבל יכול להיות שעדיין גם ב 2020 דימוי של עירום, דימוי של עירום, נשי, חשוף, מעורר באנשים אי נחת, אולי מבוכה, איזה שהו קושי להביט בדבר הזה, בדימוי הזה, את זה אתה בעיקר צריך לשאול אותם אבל אני מניחה, שייש, אתה יודע, באמנות יש משהו שחושף איזו שהיא אמת מסויימת שכנראה לא תמיד, לא תמיד נוחה לכולם,

גואל: אז אולי נלך אל לב הפרשה הנוכחית. לא זאת שהייתה במסגרת בית האמנים עם "חשומה" אז הייתה התערוכה, אלא בזאת הנוכחית של עכשיו, : "השעות הקטנות" בנהריה, אמנים מנהריה אמנים מקומיים הוזמנו להציג בה, את בת העיר אולי המפורסמת ביותר מבין האמנים הפועלים, ומתי את מבינה שהציור שלך: "ישנה" נעלם פשוט?

מרב: אממ...למעשה התערוכה הזו הוצגה ממש בעיצומם של השיטפונות, בנהריה, וכמו שאמרת, היא הוצגה במרחב הציבורי, זאת אומרת שכל בנאדם שרוצה ללכת בדרכו לתחנה המרכזית, יכול לעבור דרך הפסאז' הזה ולהתבונן ביצירות, בערך אחרי יומיים שהיא נפתחה התערוכה הזאת, קיבלתי טלפון מהאוצרת והיא אמרה לי ככה בצער רב שלצערה, היו שתי עבודות שהוצגו בהן עירום נשי ואת שלי פשוט הורידו וכנראה השמידו, זרקו לפח, פשוט עבודה נעלמה...

גואל: פשוט מישהו עבר עברה עברו לקחו זרקו, זהו!

מרב: כן, פשוט העלימו את העבודה בניגוד לכל שאר העבודות שנשארו שלמות ואף אחד לא פגע בהן. זאת אומרת, זה גם מעניין, למה דווקא את העבודה הזאת?

גואל: ואיך את מגיבה כשאת שומעת את זה מהאוצרת שלך?

מרב: אמממ אתה יודע ברגע הראשון זה ככה מעצבן, מקומם וזה קצת מעצבן כי אני בעצם נתתי אורגינאל בניגוד לשאר העבודות שהיו הדפסים. כלומר כל מי שמשתתף בתערוכות מהסוג הזה במרחב הציבורי יכול לקחת הבחשבון שיכול לקרות משהו כזה, מכיוון שאין שמירה, ואין מצלמות ובאיזה שבהו אופן העבודות נשארות באחריות של היוצר. הוא צריך לקחת בחשבון שמשהו כזה יכול לקרות אבל, אני דווקא מרגישה שבתור אמנית מקצועית, שזה המהלך שאני עוסקת בו בשנתיים האחרונות, אני עוסקת בדימוי של עירום נשי וזה חשוב לי, לא רק כציירת ואמנית אלא גם כאשה, דווקא לאתגר את הצופה במקום הזה, ולהציג את הדימוי הזה, דווקא מתוך כבוד אל הצופה וכן לתת ולאתגר אותו באיזה שהו אופן ואולי גם קצת ... (במרכאות אני אומרת את זה) ואולי גם קצת בהסתייגות, "לחנך" באיזה שהו אופן את הצופה, שזה גם חלק מהאמנות. וזה אחד הדימויים שהם הכי מטופלים בהיסטוריה של האמנות, זה לא דבר חדש, אני לא המצאתי פה שום דבר חדש, אבל

עדיין, לפחות פה במדינת ישראל, במקומות מסויימים זה מעורר כנראה איזה שהו זעם עד כדי כך שבנאדם פשוט, אפילו לא משחית את העבודה, כי המון פעמים אנחנו כן רואים במרחב הציבורי שייש וונדליזם, זה ממש השחתה ולא קשור לתוכן של העבודות, זה בכלל לא משנה מה יש בעבודות, אבל יש משהו כנראה בעירום הנשי, עדיין, שממש מעורר איזו שהיא תגובה נורא חזקה, שזה ממש גורם למישהו לבא ופשוט להעלים את זה, בכלל לא להשאיר את זה במרחב הציבורי.

גואל: אפילו לא, אפילו לא לעשות פעולת השחתה, אלא להעלים את זה לגמרי!

מרב: בדיוק!

גואל: העיר נהריה, שאת ביתה, היא עיר דתית יותר, חרדית יותר? שיותר ממה שאת הכרת?

מרב: ממש לא! להיפך, אני חושבת שכמו שאנחנו יודעים נהריה הוקמה ע"י הייקים, במהלך השנים, היא עיר מאוד מאוד מעורבת, יש בה את כל המגזרים, ממש לא עיר, לא מתחרדת, לא מסורתית, עיר מאוד פלורליסטית, אין בה שום אוכלוסייה יותר חזקה או נותנת את הטון או משהו כזה. ממש לא.

גואל: היא גם, צריך לומר, עיר עם אוכלוסייה הטרוגנית מאוד, אההה נחזור רגע בזמן אל אותה תערוכה "חשומה" שגם שם יצירה שלך כוסתה. הפעם, לא הועלמה, לא הושחתה, אבל כן, כן כוסתה. שם זה קרה בלב ת"א. יכול להיות שבאמת אותו עניין של עירום נשי מעורר גם אצל אנשים שאינם נאמני הדת לאיזה תחושות יותר קשות, פחות נעימות?

מרב: כנראה שכן! עובדה! עובדה שזה קרה! כן, זה קרה. זה משהו שלי כמובן אין שליטה עליו. אני עושה את מה שמעניין אותי ואת מה שמעסיק אותי, ואני משתדלת להיות כמה שיותר נאמנה לאמת שלי, וזה כנראה משהו מאוד מאוד עמוק, משהו בתוכן הזה שהוא פשוט חושף איזו שהיא אמת מסויימת וכנראה שמי שצופה בדבר הזה, שוב, זה מעורר אותו לאיזו שהיא תגובה, אני חושבת שגם אפשר להסיט את המבט, אפשר להתעלם, עבודה שלי ד"א, גם בנהריה, הוצגה באיזו שהיא נישה צדדית, זאת אומרת, גם האוצרת ידעה שכשהיא מציגה עירום, זה יכול לעורר איזהו שהיא תגובה שהיא לא שיגריתית, והיא באמת בחרה לשים את זה באיזה שהיא פינה בתוך התערוכה, שהיא צריך ממש לחפש את העבודה, ד"א, גם בבית האמנים זה היה ככה, העבודה לא הוצגה ב"פרונט" מה שנקרא, היית צריך להיכנס לאיזו נישה בתוך בית האמנים ולמצא אותה. ושוב זה קורה!

גואל: ואיך את עונה לשאלת הפרובוקציה שבוודאי רבות ורבים מפנים אלייך?

מרב, זהו, אני ממש לא חושבת שאני עושה פרובוקציה! (צחוק קטן...) אני משתדלת לעשות אמנות טובה! וזה לא משנה אם אני מציירת בית או עירום נשי. מה גם, שאני מציירת את עצמי. זאת אומרת, העיסוק שלי בעצמי כאמנית, אני חושבת שיש לו ערך מוסף. אני מציירת את העירום שלי. אני אפילו לא מציירת עירום של נשים אחרות. יש בזה משהו מבחינתי, גם מבחינתי משהו מאוד מאוד חשוף שחושף איזה שהיא אמת פנימית שלי, ויכול להיות שדווקא בגלל זה, זה מעניק איזו שהיא עוצמה לעבודות כי כשאתה רואה את העבודה, אתה בעצם רואה את עצמך, בעבודה. ואני חושבת שזה גם הכח של האמנות, זה הערך המוסף לפחות שאני יכולה להביא כאמנית.

גואל: האם זה יעצור אותך מלהמשיך ולצייר או להמשיך ולהציג עירום במרחב הציבורי, או במוזאונים?

מרב: ממש ממש ממש לא! חד משמעי לא! נהפוכו! אני להיפך, אני מבינה כמה זה דבר חשוב, אני חושבת שיש לי מה לתרום במקום הזה, להביא את הפרשנות שלי החדשה העכשווית לעירום, כי שוב, כמו שאמרתי קודם, זה לא דבר חדש, אמנים ציירו משחר ההיסטוריה, התעסקו במודל עירום, ציירו מודל עירום, פיסלו מודל עירום, אין בזה שום דבר חדש, אבל יכול להיות שאתה יודע, גם האווירה הציבורית במדינה, וגם כל מה שקורה, אנחנו יודעים מה קורה פה לחופש הביטוי, גם מגיע לאמנות, מן הסתם, וכנראה שאני, בשלב הזה של חיי, בתהליכים האמנותיים שאני עוברת, כנראה שאני כרגע, חוטפת את האש, ואז אני מבינה שעשיתי פה משהו טוב. וזה דווקא מדרבן אותי להמשיך

ולעבוד ולחקור את המקום הזה ולהציג אותו ולדבר אותו . ואני חושבת שדווקא בגלל זה, זה מאוד מאוד חשוב!

גואל: נודה לך על כך בתקווה שיצירות נוספות שלך לא יגיעו לאותו גורל! שהקודמות הגיעו. מרב סודאי אני מודה לך עד מאוד. תודה שהיית איתי הבוקר.

מרב: תודה רבה גואל. יום טוב

@gkt_kan · 4h | גם כן תרבות |

ציור אחד שלה שהציג תמונת אישה עירומה, ושהוצג בתערוכה בבית האמנים, כוסה, כדי לא לפגוע בגבר חרדי שהגיע לשם לפגישה, ועכשיו ציור נוסף שלה, שהציג גם הוא עירום, הועלם מהמרחב הציבורי בנהריה.

מה כל כך מסעיר ביצירות של מירב סודאי שגורם להסתרתם וגניבתם? נדבר איתה

↻ 4

♥ 13

